

Kære Knud Vilby

Jeg har fået det ærefulde hverv at tildele dig Socialpolitisk Forening hæderspris – Fernandoprisen 2012.

Ærefuldt fordi du ubetinget har fortjent at få denne pris for din mangeårige indsats for at fremme en retfærdig og ligeværdig socialpolitik – ikke kun i Danmark, men i store dele af resten af verden.

Kriterierne for tildelingen af Fernandoprisen er, som der står på foreningens hjemmeside:

Prisen gives for en markant indsats for social retfærdighed:

- på såvel politisk som på græsrodsniveau,*
- som anerkendelse for arbejde på teoretisk og praktisk plan*
- til enkeltpersoner såvel som til organisationer og projekter*
- for at gøre det usynlige synligt*
- for udvikling af det sociale arbejde.*

Knud Vilby har i mange årtier gjort en markant indsats for social retfærdighed, ikke mindst gennem et engagement i mange græsrodsbevægelser. Her skal jeg kun nævne at du har været formand for Mellemløst Samvirke og i de sidste 6 år har du været en aktiv og synlig formand for Socialpolitisk Forening.

Du har gennem alle årene været fortæller – på skrift og i tale, for underprivilegerede menneskers ret til frihed, lighed, uddannelse og retten til at få andel i jordens ressourcer. I din seneste bog: *UDSAT! Optegnelser om liv & nød* samler du med din sædvanlige velreflekterede og diskuterende form både den teoretiske viden og dine praktiske erfaringer om ulighed, fattigdom og marginalisering.

I bogen fortæller du om hvordan din bevidsthed om social retfærdighed tog form helt fra din barndom, men du fortæller ikke helt hvad det var, der førte dig i den retning. Du fortæller at du er søn af en arbejdsom møller, men det giver jo ikke i sig selv et livsperspektiv, der har øje for social retfærdighed og omfordeling af goderne.

Jeg har imidlertid en anelse om, at dine forældre var en del af den tids fremherskende forståelse og holdning til, at der i et velfærdssamfund også bør være plads til og muligheder for de mennesker, som af en eller anden grund ikke er i stand til at forbedre mulighederne for sig selv.

Det er formentlig dette arvegods, der førte dig ind i kampen for social retfærdighed og som har ført til din undren over, at vi i nutidens rige overflods- og velfærdssamfund ikke har en bedre forståelse for, at muligheder og chancer ikke er ligeligt fordelt og en forståelse for, at de der har lidt mere og bredere skuldre bør kunne bære mere. Som du skriver i bogen *UDSAT!* så mener du dig forpligtiget til at bære mere, fordi du gennem en tryk barndom, er rigt og frit arbejdsliv og med en velfungerende familie netop har de brede skuldre. Det er

beundringsværdigt og det har været drivkræften i dit socialpolitiske virke og i dit arbejde for Socialpolitisk Forening.

For mig personligt har du gennem årene været en ledetråd for en søgende og kritisk indstilling til hvordan vi kan skabe og forvalte en god og solidarisk social retfærdighed og hvordan vi kan forandre en fremherskende konservativ og undertrykkende samfundsorden.

Goethe er blevet tilskrevet ordsproget:

Følg den der søger sandheden. Men flygt fra den, der tror at have fundet den!

Tankegangen er, at der ikke findes nogen ultimativ sandhed, derfor skal man altid passe på med at mene, at man har fuldkommen ret. Ud fra denne devise har jeg med glæde fulgt dig. For dit engagement og virke for en bedre samfundsorden er affødt af en konstant søgen efter indsigt i samfundsforhold og menneskers livsverden, men du har altid tilladt andre meninger og holdninger at komme frem, og du er altid lydhør overfor argumenter i en god og saglig debat.

Det har været et privilegium og berigende at arbejde sammen med dig.

Derfor! Er det med stor glæde, respekt og ydmyghed at jeg på vegne Socialpolitisk Forening tildeler - **Fernandoprisen 2012 til Knud Vilby for årtiers kamp for social retfærdighed**